

Téli reggel

Sziürkület terül el a fekete égen,
Nemsoká napfény ragyog át a csillogó jégen,
Kel a nap, s már olvadoznak az álmok,
Új nap virradt, mit mindig szívből várok.

Kinyitom a szemem, s fölébredek,
Az ablaknál állva látom: minden fehér műremek.
Összeér az ég a földdel, elmosódik álom a képzelettel,
S ez volt az a téli reggel.

Fölébb száll egy fekete madár,
Bölcsőbb ő minden földi vadnál,
Nem beszél s nem mesél,
A képzelettel megél, s eléldegél.

*Full sok százezer vidáman táncoló,
fehér apró tündér, jegesen lángoló,
gyermekök öröme lappang benne,
Elolvad majd ő, ha jő a napkelte.*

*Fáradt hideg kezemmel érintem arcodat,
Életet öntöttél lelkembe, s álmokat.
Lám Elsőnek sírtam miattad, s most látod:
Fiatal emlékekkel halva kereselek kóborló álmod.*

*Felcsendiül egy zongora hangja,
A tiszta emberi léleknek megmaradt hamva,
S e muzsikára táncol most a tündérek java,
Vigan táncolnak, mintha sosem jönne el a tavasz.*

Karai Flóra 9.g